మీరు నాకు నచ్చారు

ఆంధ్రభూమి వీక్లీ.. 11 ఏప్రిల్, 2002

"నమస్తే..! నా పేరు రామచంద్రరావు!"

"కూర్చోండి!" కుర్చీ చూపించాడు శేఖర్.

ఆయన కూర్చుని చెప్పాడు-

"నేను అగ్రికల్చర్ డిపార్ట్‌మెంట్‌లో పనిచేసి మార్చి నెలలో రిటైర్ అయ్యాను. నా ప్రావిడెంట్ ఫండ్, పెన్షన్ పేపర్లు మీ వద్దకు వచ్చాయని తెలిసింది. మీరు కాస్త దయవుంచి ఆ పేపర్లు మూవ్ చేస్తే నాకెంతో సహాయం చేసినవారవుతారు!"

"అవి నా దగ్గరకు వచ్చి వారంరోజులే అయింది. మీరు తొందరపడితే లాభం లేదు!"

"ఇది తొందర కాదు బాబూ! అవసరం! చదువు పూర్తయిన మా అబ్బాయికి ఇంకా ఉద్యోగం దొరకలేదు. ఈ డబ్బుకోసం నాలుగు ప్రాణాలు ఎదురుచూస్తున్నాయి!"

"ఎవరి ప్రాబ్లమ్స్ వారికున్నాయి! మీకు రావాల్సిన డబ్బులు లెక్కలు వేశాము. మీరు అందులో ఐదుశాతం చెల్లిస్తే మీ పని చాలా త్వరగా అయిపోతుంది."

"ఐదు శాతం అంటే... ఇరవై వేలు! సారీ... నావల్ల కాదు. యు టేక్ యువర్ ఓన్ టైమ్. నేను ఆగుతాను!" కోపం అణచుకుంటూ అన్నాడు రామచంద్రరావు.

"మీరు ఆగినా, ఆగకపోయినా చెల్లించడం మాత్రం తప్పదు. అలా కాని పక్షంలో... మీ పేపర్లు ఈ జన్మకు పాస్ కావు."

"అలా ఆపే అధికారం మీకు లేదు!" స్వరం పెంచుతూ అన్నాడు రామచంద్రరావు.

"ఆపగలము! ఎలా అంటారా? మీ పర్టిక్యులర్స్ పూర్తిగా లేవని మీ డిపార్ట్‌మెంట్‌కి త్రిప్పి పంపుతాం. వాళ్ళు అవి మాకు పంపిస్తే మళ్లీ ఏదో ఒక సాకుతో తిరిగి పంపిస్తాం. మీరు ఆ ఐదుశాతం చెల్లించేదాకా ఆ పేపర్లు మా నుంచి మీ డిపార్ట్‌మెంట్‌కీ, అక్కడనుంచి ఇక్కడికీ తిరుగుతూనే వుంటాయి!" వెటకారంగా నవ్వుతూ అన్నాడు శేఖర్.

"ఇది చాలా అన్యాయం బాబూ! మేము ఎన్నో ఏళ్లుగా జీతం నుంచి దాచుకున్న డబ్బులు అవి! దానిలో వాటా కోరడం న్యాయం కాదు. అటువంటి డబ్బు మీకు చెడు చేస్తుందే తప్ప- మంచి చేయదు."

"ఆ డబ్బు నేనొక్కడ్నే తీసుకోవడం లేదు. మా వాళ్ళందరికీ పంచాలి. నిజానికి ఇలాంటివన్నీ ఎలాంటి గొడవలూ లేకుండా సైలెంట్‌గా జరిగిపోతూంటాయి. మీరొక్కరే ఇలా మొండిగా మాట్లాడుతున్నారు."

రామచంద్రరావు ఏమీ మాట్లాడకపోవడం చూసి-

"మీరు ఇక వెళ్లొచ్చు. బాగా ఆలోచించుకొని రెండురోజుల్లో ఏ విషయం నాకు చెప్పండి!" అన్నాడు.

అసహనంగా అతనివైపు చూసి బయటకి నడిచాడు రామచంద్రరావు.

అతన్ని చూస్తున్న శేఖర్‌కీ బాధేసింది...

'తను ఇంత కఠినంగా మాట్లాడకుండా ఉండాల్సింది!' అనుకున్నాడు.

• • •

డీలాపడ్డ ముఖంతో ఇంటికి వచ్చిన తండ్రిని చూసి కంగారుపడింది రాధిక.

"నాన్నా..! ఏమిటలా ఉన్నారు?" అతృతగా అడిగింది.

ఆయనేమీ బదులివ్వకుండా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

రాధిక గబగబ వంటింట్లోకి వెళ్లి నీళ్లు తెచ్చి ఇచ్చింది.

అవి త్రాగి, రాధిక వైపు చూస్తూ-

"పిచ్చితల్లీ! ఎందుకంత కంగారు..? ఎండన పడి వచ్చాను కదా... కొద్దిగా అలసట... అంతే!" అన్నాడు ఆమె తల నిమురుతూ.

ఆమె అభిమానానికి అతనికి కళ్ళనీళ్లు వచ్చాయి.

చిన్నవయసులోనే బాధ్యతలు తెలుసుకుని అనారోగ్యపు తల్లికి అన్నిట్లో సహాయం చేస్తూ, తండ్రి పనులు, అన్న పనులు ఎంతో ఓపికగా చేసిపెడుతూ, బాగా చదువుకుని మంచి ర్యాంకులతో చదువు పూర్తిచేసింది. ఆమెని ఆందోళన పెట్టడం ఇష్టంలేక అసలు విషయం ఆమెకు చెప్పలేదు.

భార్యతో మాత్రం జరిగింది చెప్పి బాధపడ్డాడు.

ఆరాత్రి భోంచేశాక చాలాసేపు తన ప్రావిడెంట్ ఫండ్ గురించే ఆలోచిస్తూండిపోయాడు రామచంద్రరావు. శేఖర్ అన్న మాటలు అతన్ని చాలా బాధపెట్టాయి. ధనార్జన తప్ప మానవత్వపు విలువలు, జాలి, దయ, సమాజంలో అడుగంటిపోవడం ప్రజల దురదృష్టం!

ప్రపంచం మారిపోయింది! ప్రజలూ మారిపోయారు!!

తనే మారలేదు.

ఇప్పుడు ఏం చేయాలి?

మళ్లీ శేఖర్‌నే అభ్యర్థించి పని చేసుకోవాలి. అతను అడిగిన డబ్బు చెల్లించాలా..?

ఆ పని తను చేయలేడు. తను ఏనాడూ లంచం తీసుకోలేదు. ఇవ్వడం కూడా తెలియదు. పోనీ, తన మనసుకి సర్దిచెప్పుకొని ఇచ్చేద్దామన్నా అది చిన్నమొత్తం కాదు.

ఆలోచనల వల్ల చాలా ఆలస్యంగా నిద్రపట్టింది అతనికి.

• • •

"అన్నయ్యా..! నాన్న గుండెనొప్పితో బాధపడుతున్నారు. త్వరగా రా!" అన్న సురేష్‌ని నిద్రలేపింది రాధిక.

గుండె దగ్గర చేయి పెట్టుకొని బాధను బిగపట్టి కూర్చుని ఉన్నారు రామచంద్రరావు.

వెంటనే హాస్పిటల్‌లో చేర్పించారు. 'మాసివ్ హార్ట్ అటాక్' వచ్చిందనీ, రెండురోజులు గడిస్తే కాని ఏమీ చెప్పలేమని డాక్టర్లు చెప్పారు.

భగవంతుడినే ధ్యానిస్తూ, తల్లికి ధైర్యం చెప్తూ, హాస్పిటల్‌కీ, ఇంటికీ మధ్య తిరుగుతూ ఉండిపోయారు అన్నాచెల్లెళ్ళు.

• • •

తలుపు తెరిచిన శేఖర్– ఎదురుగా ఉన్న అమ్మాయిని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు.

అందంగా, అమాయకంగా ఉందా అమ్మాయి!

"మీరు..?"

"శేఖర్ అంటే మీరేనా..?"

"అవును. రండి లోపలికి!" ప్రక్కకు జరిగి ఆమెను ఆహ్వానించాడు.

ఆమె లోపలికి వచ్చి కుర్చీలో కూర్చుంది.

"చెప్పండి! ఏం పనిమీద వచ్చారు?"

"మిమ్మల్ని ఓ సహాయం కోరడానికి వచ్చాను."

"అడగండి. వీలైతే తప్పకుండా చేస్తాను!"

"నా పేరు రాధిక! రామచంద్రరావుగారి అమ్మాయిని నేను!"

"ఏ రామచంద్రరావు?"

"ఎవరి పెన్షన్ పేపర్లు మీ సీటుకి వచ్చి, లంచం కోసం మీరు ఆపేశారో... ఆ రామచంద్రరావు కూతుర్ని!"

అప్పుడు గుర్తొచ్చింది శేఖర్‌కి.

"అయితే?" అన్నాడు సీరియస్‌గా.

"లంచం తీసుకోకుండా ఆయన పేపర్లు పాస్ చేయమని అడగడానికి రాలేదు నేను. మీతో మాట్లాడినతర్వాత నాన్నగారు చాలా బాధపడ్డారు. తన కష్టార్జితం ఒక వ్యక్తి స్వార్థం వల్ల, అత్యాశ వల్ల నిలిచిపోయిందని, తన సంసారానికి... నోటి వరకు వచ్చిన అన్నం నోటి దగ్గరే ఆగిపోయిందని కుమిలిపోయారు. దాని ఫలితంగా ఆయనకి గుండెపోటు వచ్చింది. రెండురోజులు కోమాలోనే ఉన్నారు. ఇప్పుడే స్పృహ వచ్చింది!"

వింటున్న శేఖర్ ఫీలయ్యాడు. తనవల్ల ఒక వ్యక్తికి గుండెపోటు వచ్చిందన్న నిజం అతను జీర్ణించుకోలేకపోయాడు.

"నేను కోరేది ఒకటే! మీరు ఒకసారి హాస్పిటల్‌కి వచ్చి నాన్నగారితో మాట్లాడండి. మీ తప్పు తెలుసుకొన్నానని, నయాపైసా కూడా తీసుకోకుండా పెన్షన్ పేపర్లు పాస్ చేయిస్తానని చెప్పండి! అలా చెప్తే ఆయన కోలుకొని బ్రతుకుతాడని నా ఆశ! మీరడిగిన డబ్బు నేను, మా అన్నయ్య మీకు తప్పకుండా ఇచ్చేస్తాం. ఎక్కడైనా వడ్డీకి తీసుకొని అయినా సరే- అది ఇచ్చాకే మీరు సంతకం పెట్టండి! ప్లీజ్... మా నాన్నని బ్రతికించండి!"

ఆమె రెండుచేతులూ జోడించింది ఏడుస్తూ.

"అలాగే వస్తాను! మీరు ముందు ఏడుపు ఆపండి!"

ఆమె ఆపలేదు. వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూనే వుంది.

"మీ నాన్నకేం కాదు. మీరు ధైర్యంగా ఉండండి. మీరు ఎలా వచ్చారు?"

"ఆటోలో!"

"నా బైక్‌లో రాగలరా..?"

'అలాగే' నన్నట్టు తలూపింది.

అయిదు నిముషాల్లో రెడీ అయి వచ్చాడు శేఖర్.

హాస్పిటల్ చేరగానే ఎదురొచ్చాడు సురేష్.

"రాధీ..! నాన్న మనకిక లేడు..!" అంటూ ఏడవసాగాడు.

"నాన్నా..!" అంటూ రాధిక కూడా ఏడవసాగింది.

శేఖర్‌కి ఏంచేయాలో తోచలేదు.

"ఏమండీ..! మీరే అలా అయిపోతే ఎలా? ఎలాగో ధైర్యం తెచ్చుకొని మీ చెల్లెల్ని సముదాయించండి!" అన్నాడు సురేష్‌తో.

ఇద్దరూ అతన్ని ఓ పురుగును చూసినట్లు చూశారు.

శేఖర్ వాళ్ళవైపు సూటిగా చూడలేకపోయాడు. వెళ్లిపోదామనుకొన్నా అతని మనసు ఒప్పుకోలేదు. మౌనంగా వాళ్ళిద్దర్నీ అనుసరించాడు రామచంద్రరావుని చివరిసారిగా చూడటానికి.

● ● ●

ఇంట్లో అడుగుపెట్టిన శేఖర్‌ని అతడు ఊహించినట్లుగానే ఎవరూ రమ్మని ఆహ్వానించలేదు.

సురేష్, రాధిక ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నారు...

శేఖర్‌ని చూసి ఏమిటన్నట్టు చూశారు.

తనే ఒక కుర్చీ లాక్కొని, వాళ్ళకెదురుగా కూర్చుని అన్నాడు-

"మీకు నామీద కోపం ఉండటం సహజం! అందుకు నేను అర్హుణ్ణే! ఇప్పుడు మీ ఇంటికి వచ్చింది మాత్రం- డబ్బులు వసూలు చేయడానికి కాదు. మీ నాన్న మరణం మిమ్మల్నెంత బాధించిందో- నన్నూ అంతే బాధపెట్టింది. 'తండ్రి ఇక లేరు!' అన్న బాధే మీది. కాలం మీకు తగిలిన గాయాన్ని మాన్పుతుంది. కాని, నావల్ల ఒక మనిషి ప్రాణం పోయిందన్న బాధ నా గుండెల్ని మండిస్తోంది. ఆ బాధ నన్ను జీవితాంతం వేధిస్తుంది!" అతని కన్నుల నిండుగా నీరు.

"ఇంతకీ... మీరు ఏం పనిమీద వచ్చారు?" సురేష్ అడిగాడు.

"మీ నాన్నగారి ప్రావిడెంట్ ఫండ్, పెన్షను మీ అమ్మగారికి ఇవ్వడానికి అవసరమైన కాగితాలు తెచ్చాను. మీరు సంతకాలు పెట్టించి ఇస్తే వీలైనంత త్వరగా మీకా డబ్బు అందేలా చేస్తాను!"

"ఇక మాకు అర్జెంటుగా అవసరం లేదు లెండి! చెల్లాయి పెళ్ళి చేద్దామని అనుకొన్నాం. ఇప్పుడు మాకా ఆలోచన లేదు. మీరు ఎంత లేటు చేయగలరో చేయండి. ఈలోగా మీరడిగిన డబ్బు మేము సమకూర్చుకోవాలిగా..?!" అన్నాడు సురేష్.

"చచ్చిన పామును ఇంకా చంపకండి. మీరు నాకు పైసా కూడా ఇవ్వఖ్ఖర్లేదు. దీనికోసం మీరు తిరగవలసిన పని కూడా లేదు. మొత్తం నేను పూర్తిచేసి చెక్కు మీ చేతిలో పెడతాను. మీ నాన్నగారి ఆత్మశాంతికి నా వంతుగా ఇంతైనా చేయనివ్వండి!"

"ఆయన ఆత్మ శాంతిగానే ఉంటుందండి! ఎప్పుడైతే ఈ అనాగరిక ప్రపంచం నుంచి, మానవత్వం లేని మనుషుల నుంచి వెళ్ళిపోయారో అప్పుడే దొరికింది ఆయనకు శాంతి!" ఈసడింపుగా అంది రాధిక.

"మీరేమన్నా నేను భరిస్తాను. భరించాలి కూడా! నేను వస్తాను. ఓ రెండురోజుల్లో మళ్లీ వస్తాను. ఈలోగా అమ్మగారి చేత సంతకాలు పెట్టించి ఉంచండి!" అంటూ లేచాడు శేఖర్.

• • •

తన ఆఫీసుకి వచ్చిన సురేష్, రాజమ్మలకు చెక్కులు అందజేశాడు శేఖర్.

"చాలా థాంక్సండీ! మీరు మాకు చాలా సహాయం చేశారు!" అన్నాడు సురేష్.

"అలా అనడం మీ గొప్పదనం! సోc... మీరు నన్ను క్షమించినట్లే అని అనుకుంటాను. మీరేమీ అనుకోనంటే ఒకమాట..."

"చెప్పండి..!"

"మీ సిస్టర్‌కి పెళ్ళి ప్రయత్నాలేమైనా చేస్తున్నారా? నాకు తెలిసి- తండ్రి పోయిన సంవత్సరం లోపల ఆడపిల్ల పెళ్ళిచేస్తే మంచిదని విన్నాను!"

"అవును. నాకూ చెప్పారు! మంచి సంబంధం దొరకాలిగా?"

"మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే మీ చెల్లెల్ని నేను పెళ్ళి చేసుకుంటాను!"

"మీరా..?" ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు సురేష్.

"అవును. ఆమెని మొదటిసారి చూసినప్పుడే నాకెంతో నచ్చింది. తర్వాత 'మీ నాన్నగారి మరణానికి నేను కారణం అయ్యాను కదా...' అని చింతిస్తూంటే నాకీ ఆలోచన వచ్చింది. మీకు చెక్కులు ఇవ్వగానే మీకూ, నాకూ సంబంధం తీరిపోతుంది. ఆ తర్వాత మీరెవరో, నేనెవరో! మీరెలా వున్నారో, ఏం ఇబ్బందులు పడుతున్నారో నాకు తెలియదు. అదే నేను రాధికగారిని చేసుకుంటే... మీలో ఒకడిగా ఉంటూ మీ కష్టసుఖాల్లో పాలుపంచుకోవచ్చు. రాధికగారిని నేను ప్రాణప్రదంగా చూసుకుంటాను!"

'ఏమంటా...'వన్నట్టు తల్లివైపు చూశాడు సురేష్.

ఆవిడ శేఖర్‌తో-

"మేము ముందు రాధిక అభిప్రాయం తెలుసుకోవాలి. అది ఒప్పుకుంటే మాకేం అభ్యంతరం లేదు!" అంది.

"తప్పకుండా తెలుసుకోండి! తనకు ఇష్టమయితేనే మనం ప్రొసీడ్ అవుదాం. అయితే ఆమెకి ఒక విషయం చెప్పాలి మీరు. నేను లంచం తీసుకోవడం మానేశాననీ, భవిష్యత్తులో కూడా తీసుకోననీ చెప్పాలి. ఆఫీసులో కొన్ని కారణాల వల్ల నేనూ లంచం తీసుకోవాల్సివచ్చింది. దానివల్ల ఇటువంటి పరిణామాలు ఎదురవుతాయని తెలిసుంటే తీసుకునేవాణ్ణి కాదు. కనీసం ఇప్పటికైనా నా తప్పు తెలుసుకున్నాను. మా ఆఫీసులో అందర్నీ మార్చలేకపోయినా నేను మారాను!"

"మంచిపని చేశావు బాబూ! మేము రాధికతో మాట్లాడి మీకు కబురు చేస్తాము. మీ అమ్మా, నాన్నా..?" అంది రాజమ్మ.

"అమ్మా, నాన్నా, అక్కా, బావా, చెల్లెలు- మా ఫ్యామిలీ! నా నిర్ణయాన్ని వాళ్ళు కాదనరు."

తల్లీకొడుకులిద్దరూ అతనికి మరోసారి 'థాంక్స్' చెప్పి సెలవు తీసుకున్నారు.

రాధికతో శేఖర్ విషయం చెప్పింది తల్లి రాజమ్మ.

"అమ్మా! నీకేమైనా పిచ్చి పట్టిందా? అతను నాన్నని చంపిన హంతకుడు!" కోపంగా అంది రాధిక.

"రాధీ! అతన్ని అటువంటి మాటలు అనవద్దు. అతను తప్పే చేసుండొచ్చు. అంతమాత్రాన నీ తండ్రిని అతను కత్తితో చంపాడా? లేక, చావాలని కోరుకున్నాడా? ఆయనకి గుండెపోటు ఎందుకు వచ్చిందో మనకీ తెలియదు. ఆయన్ని భగవంతుడు తీసుకుపోవడానికి అదో కారణం... అంతే! ఆ అబ్బాయి ఎంతో బాధపడ్డాడు... పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోయాడు. మన వెనకే తిరిగి ఎంత సహాయం చేశాడు..?! ఈకాలంలో అలా చేసిన తప్పు తెలుసుకుని, సరిదిద్దుకునేవాళ్ళు ఎంతమంది ఉంటారు?" అంది రాజమ్మ.

"ఎందుకో... నాకు అతనిపై మంచి అభిప్రాయం కలగడంలేదమ్మా!"

సురేష్ కల్పించుకుని-

"పోనీలే... వదిలెయ్ రాధీ! నీకిష్టం లేకపోతే వద్దు. కానీ, అతను మాత్రం మంచివాడు.., మంచి ఉద్యోగంలో ఉన్నాడు. పైగా- అతనే ప్రపోజ్ చేసేసరికి... అనుకూలంగా స్పందించాం. నీకు నచ్చినవాడితోనే నీ పెళ్ళి జరుగుతుంది!" అన్నాడు.

• • •

గురువారం-

సాయిబాబా గుడి భక్తులతో నిండివుంది.

దేవుడి దర్శనం చేసుకుని, బయటకి వచ్చిన శేఖర్‌కి రాధిక కనబడింది.

"హలోఁ..!" అన్నాడు పలకరింపుగా.

"హలో..!" అంది నిర్లిప్తంగా.

"రండి... అలా కూర్చుందాం! మీతో ఒక నిమిషం మాట్లాడాలి!" అన్నాడు.

అయిష్టంగానే అతన్ని అనుసరించింది. గుడి ప్రక్కనే ఉన్న చెట్ల క్రిందికి వెళ్లి కూర్చున్నారు.

"మీ అమ్మగారు విషయం చెప్పారనుకుంటాను. మీరేం నిర్ణయించుకొన్నారు?" అన్నాడు శేఖర్.

"జీవితాలతో ఆడుకునేవాళ్ళతో జీవితం పంచుకోనని చెప్పాను!"

శేఖర్ ముఖం తెల్లగా పాలిపోయింది. ఆమెతో ఏమీ మాట్లాడలేకపోయాడు.

రాధిక "నేను వస్తాను!" అంటూ లేచి గుడిలోకి వెళ్లిపోయింది.

శేఖర్ అలాగే కూర్చుండిపోయాడు... ఆమె వెళ్లిన వైపే చూస్తూ.

• • •

గుడిలో శేఖర్‌ని కలిసిన విషయం సురేష్‌తో చెప్పింది రాధిక.

"నా మాటలు విని అతను బాధపడుతూంటే నాకు కసి తీర్చుకున్నానన్న సంతోషం కలిగింది!" అంది.

"తప్పమ్మా! నువ్వు అలా అని ఉండకూడదు. రాధీ! అతను పెళ్ళి ప్రపోజల్ తెస్తే అతను నీకు తగినవాడా, కాదా అనే ఆలోచించాను. కాని, ఇప్పుడు చెప్తున్నాను... నువ్వే అతనికి తగవు. అతను చేసిన తప్పల్లా- లంచం తీసుకోవడం! అదీ ఇప్పుడు మానేశాడు. చేసిన తప్పుకి అతను ఎంతగా ఫీలవుతున్నాడో మనం చూస్తూనే వున్నాం. ఇంకో విషయం తెలుసా? తను ఆర్జించిన సొమ్మంతా సాయిబాబా గుడిలో అన్నదాన పథకానికి ఇచ్చేసి, కొత్తజీవితాన్ని ప్రారంభించానని చెప్పాడు. అటువంటి మంచిమనిషికి నువ్వు తగవు. అతని శ్రేయోభిలాషిగా నేనీ మాట చెప్తున్నాను. మనం వేరే సంబంధం చూసుకుందాం!"

షాక్ తిన్నట్లు చూస్తూండిపోయింది రాధిక. తనను ఎంతో ప్రేమించే అన్నయ్య అలా మాట్లాడతాడని ఆమె ఊహించలేదు. అలా మాట్లాడాడంటే తప్పు తనలో ఉంది.

ఆమెలో ఆలోచన మొదలైంది.

• • •

రాధిక ఆరోజు సాయంత్రం సాయిబాబా గుడికి వెళ్ళేసరికి పూజారితో మాట్లాడుతూ కనిపించాడు శేఖర్.

రాధికని చూసినా పలకరించలేదతను.

అతడు వెళ్లిపోయాక పూజారిని సమీపించి, "ఏమిటి బాబాయ్... అలా ఉన్నారు?" అని అడిగింది.

"ఇప్పుడు నాతో మాట్లాడాడేం... ఆ అబ్బాయి షిరిడీసాయి భక్తుడు. ప్రతి గురువారం గుడికి వస్తున్నాడు. చాలా మర్యాదగా, ఆప్యాయంగా మాట్లాడేవాడు. క్రిందటి నెల తనవల్ల ఒక కుటుంబానికి అన్యాయం జరిగిందని చెప్పి బాధపడ్డాడు. తను దాచుకున్న డబ్బులు బ్యాంకులో వేసి, వడ్డీ డబ్బులతో ప్రతి గురువారం పేదలకు అన్నదానం చేయమన్నాడు. సంతోషంగా ఒప్పుకున్నాను. ఈరోజు చెప్పాడు- తను ట్రాన్స్‌ఫర్‌కి అప్లై చేశానని, ఇంకో నెలలో వచ్చేస్తుందని, తను మనశ్శాంతి కోసం ఈ వూరు వదలి వెళ్లిపోతున్నానని చెప్పాడు. 'అతను ఇక గుడికి రాడు' అనుకుంటే మనసంతా బాధగా వుంది. మంచివాళ్ళకే అన్ని పరీక్షలూ పెడతాడు భగవంతుడు. అయితే ఆ బాబా అతనికి తప్పకుండా మంచి చేస్తాడు, మనశ్శాంతి ఇస్తాడు. నాకా నమ్మకం వుంది!" అన్నాడు పూజారి.

చాలాసేపు గుడిలోనే కూర్చుని ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయింది రాధిక.

అంత మంచివాడిని తన మాటలతో బాధపెట్టినందుకు చింతించింది. తన 'తప్పు'ని తెలుసుకొని అతను గొప్పవాడైతే... అతని తప్పునే విమర్శిస్తూ తను అల్పురాలైంది. 'మంచిని పాటించడం కంటే మంచిని గుర్తించడం గొప్ప!' అనుకుంది.

ఇంటికి రాగానే సురేష్‌తో-

"అన్నయ్యా..! శేఖర్‌గారి ఫోన్ నెంబర్ చెప్పు!" అంది.

"ఎందుకు?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సురేష్.

"మీరు నాకు నచ్చారు' ...అని చెప్పడానికి!" సిగ్గుతో అంది రాధిక.